

**A Kúria
Jogegységi Panasz Tanácsának
határozata**

Az ügy száma: Jpe.II.60.014/2025/10.

A felperes: a felperes neve
(a felperes címe)

A felperes képviselője: Kálóczi, Petrovics és Marofka Ügyvédi Iroda
(a felperes képviselőjének címe
eljáró ügyvéd: Dr. Petrovics Bálint)

Az alperes: az alperes neve
(az alperes címe)

A per tárgya: tartozás megfizetése

A jogegységi panaszt benyújtó fél: a felperes

A jogegységi panasszal támadott határozat száma: Pfv.20.536/2024/2. számú végzés

Rendelkező rész

A Kúria a felperes jogegységi panaszát elutasítja.

Indokolás

A jogegységi panasz alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes jogelődje és az alperes 2007. szeptember 25-én svájci frank alapú kölcsönszerződést kötöttek, amely alapján a felperesi jogelőd 3.221.000 forint kölcsönt folyósított az alperes részére gépjárművásárlás céljából. A felperes jogelődje – az alperes fizetési kötelezettségének elmulasztása miatt – 2009. augusztus 27-én a kölcsönszerződést azonnali hatállyal felmondta, majd a követelését a felperesre engedményezte. Az engedményezési értesítőt az alperes 2014. június 6-án vette át.

[2] A felperes az alperessel szemben fennálló követeléséből 170.000 forint tőke és kamatának megfizetése iránt fizetési meghagyás kibocsátását kérte, amely ellentmondás hiányában 2017. október 27-én jogerőre emelkedett.

[3] Az alperes 2021. december 23-án újabb fizetési meghagyás kibocsátása iránt terjesztett elő kérelmet, a fizetési meghagyásos eljárás az alperes ellentmondása folytán perré alakult. A perben a felperes 3.095.679 forint tőke és kamatának megfizetésére kérte kötelezni az alperest.

[4] Az alperes az érdemi ellenkérelmében – egyebek mellett – elévülési kifogást terjesztett elő.

[5] Az elsőfokú bíróság ítéletével a kereset szerint marasztalta az alperest. Az alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és a keresetet elutasította. Az ítéletének indokolásában hivatkozott a Kúria 6/2022. Jogegységi határozatára, valamint a Pfv.20.563/2023/7. számú és a Gfv.30.232/2023/3. számú, a Bírósági Határozatok Gyűjteményében (a továbbiakban: BHGY) közzétett határozataira. Kifejtette: az anyagi jogerő csak a kereset alapján hozott döntéshez igazodik, a követelés további részei tekintetében elévülést megszakító hatása nincs.

[6] A jogerős ítélettel szemben a felperes terjesztett elő felülvizsgálati és felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet, amelyet a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 409. § (3) bekezdésére alapított. Hivatkozott arra, hogy a jogerős ítélet sérti a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: régi Ptk.) 327. § (1) bekezdését, a Pp. 346. § (5) bekezdését és a Pp. 360. § (1) bekezdését, valamint a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény (a továbbiakban: Bszi.) 41/D. §-át. Állította: a jogerős ítélet jogkérdésben eltér a Kúria Pfv.22.146/2017/8. számú és Pfv.21.290/2022/3. számú, a BHGY-ban közzétett határozataitól, valamint a Kúria Jogegységi Panasz Tanácsának a Jpe.II.60.054/2022/14. számú határozatától.

A Kúria jogegységi panasszal támadott határozata

[7] A Kúria a felülvizsgálatot a Pfv.20.536/2024/2. számú, támadott végzésével megtagadta.

[8] A végzés indokolása szerint a 6/2022. Jogegységi határozatban foglaltakra tekintettel a Pfv.22.146/2017/8. számú határozat kötelező erejűként nem hivatkozható, a Pfv.21.290/2022/3. számú eseti döntés és a Jpe.II.60.054/2022/14. számú jogegységi hatályú határozat tekintetében pedig az ügyszakadás hiányát állapította meg a Kúria. Az előbbi határozat vonatkozásában azzal érvelt, hogy abban nem volt eldöntendő jogkérdés a rész követelés elévülése, az utóbbi ügyben pedig az a jogkérdés merült fel, hogy a régi Ptk. rendszerében az elévülés megszakadásának a követelés bírósági úton való érvényesítése esetén feltétele-e, hogy a bíróság az ügyben érdemi döntést hozzon, mindemellett csupán utalás történt a hatálytalan keresetlevél kézbesítésének elévülést megszakító hatására.

A jogegységi panasz

[9] A felülvizsgálatot megtagadó végzés ellen a felperes (a továbbiakban: panaszos) terjesztett elő jogegységi panaszt a Bszi. 41/B. § (1) és (2) bekezdésére hivatkozással, amelyben a Bszi. 41/D. § (2) bekezdése alapján kérte a támadott határozat hatályon kívül helyezését és a Kúria felülvizsgálati eljárás lefolytatására utasítását.

[10] A panaszos arra hivatkozott, hogy a Kúria eljáró tanácsa jogkérdésben eltért a Jpe.I.60.002/2021/7., Jpe.II.60.054/2022/14., Pfv.21.290/2022/3., Pfv.20.423/2024/2., Pfv.20.348/2024/2., Pfv.21.312/2020/3., Pfv.21.294/2022/2., Gfv.30.561/2022/2., Gfv.30.562/2022/2., Gfv.30.042/2023/2. és Gfv.30.191/2022/2. számú határozatoktól.

[11] Álláspontja szerint – a támadott határozatban foglaltaktól eltérően – a Jpe.II.60.054/2022/14. számú határozatában a Kúria abban a jogkérdésben foglalt állást, hogy a hatálytalan keresetlevél írásbeli felszólításként a régi Ptk. 327. § (1) bekezdése alapján megszakítja az elévülést, ez a jogkérdés pedig teljes mértékben azonos a jelen perbeli jogkérdéssel.

[12] A panaszos a Pfv.21.290/2022/3. számú határozat kapcsán arra hivatkozott, hogy abban a Kúria megállapította: az elévülés kizárólag a kereseti kérelem, az érvényesíteni kívánt jog és annak alapjául szolgáló tények alapján beazonosítható követelés vonatkozásában szakad meg, a jelen eljárásban pedig – figyelembe véve az elsőként kibocsátott fizetési meghagyás tartalmát – nem új tényállási elemként hivatkozott arra, hogy az alperesnek a 170.000 forintot meghaladó tartozása áll fenn vele szemben.

[13] A további referenciahatározatokat a panaszos az engedélyezési gyakorlat és az ügyszakosság kérdéskörében jelölte meg, érvelését akként összegezte: a fizetési meghagyás megfelel a fizetési felszólítással szemben támasztott minimális tartalmi követelményeknek, emiatt mint fizetési felszólítás alkalmas az elévülés megszakítására.

A Kúria Jogegységi Panasz Tanácsának döntése és annak jogi indokai

[14] A jogegységi panasz nem alapos.

[15] A panaszos a jogegységi panaszának alapjaként egyaránt hivatkozott a Bszi. 41/B. § (1) és (2) bekezdésére. E körben kifejezetten nem jelölte meg, hogy melyik referenciahatározat esetében melyik jogszabályi rendelkezésre alapítja a panaszát.

[16] A Bszi. 41/B. § (1) bekezdése alapján jogegységi panasznak van helye – a pervezetésre vonatkozó végzés kivételével – a Kúriának az eljárási törvény alapján további fellebbezéssel, felülvizsgálati kérelemmel vagy felülvizsgálati indítvánnyal (a továbbiakban együtt: felülvizsgálati kérelem) nem támadható határozata ellen, ha a felülvizsgálati kérelemben a Kúria 2012. január 1. után hozott és a BHGY-ban közzétett határozatától jogkérdésben való eltérésre már hivatkoztak és a Kúria az eltéréssel okozott jogsértést határozatában nem orvosolta. A (2) bekezdés alapján jogegységi panasznak van helye akkor

is, ha a Kúria ítélkező tanácsa jogkérdésben – jogegységi eljárás kezdeményezése nélkül – úgy tért el a Kúria közzétett határozatától, hogy az adott eltérésre az alsóbb fokú bíróságok határozatában nem került sor.

[17] A jogegységi panaszban megjelölt referenciahatározatok közül a Jpe.II.60.054/2022/14. számú és a Pfv.21.290/2022/3. számú határozat volt olyan, amelyre a panaszos a felülvizsgálati kérelmében is hivatkozott, így kizárólag e határozatok szolgálhattak a Bszi. 41/B. § (1) bekezdése szerinti eljárás alapjául. A panaszos a többi referenciahatározatra az ügyazonosság fogalmi körében, illetve a felülvizsgálat engedélyezését érintő gyakorlatot illetően hivatkozott. Az ez utóbbi körben megjelölt Pfv.20.423/2024/2., valamint Pfv.20.348/2024/2. számú határozatokban a Kúria a felülvizsgálatot engedélyezte, azok nem eljárást befejező döntések, így e határozatokat nem kellett a BHGY-ban közzétenni, a Bszi. 41/B. § (1) és (2) bekezdése szerinti eljárás alapjául nem szolgálhatnak. A Gfv.30.042/2023/2. számú végzés pedig a felülvizsgálati kérelmet visszautasító végzés, amelyet szintén nem kellett a BHGY-ban közzétenni a Bszi. 163. § (1) bekezdése alapján.

[18] Mindezek alapján a Jogegységi Panasz Tanács elsősorban az ügyazonosság megállapíthatóságát vizsgálta a Bszi. 41/B. § (1) bekezdése alapján megjelölt referenciahatározatok vonatkozásában.

[19] Amint arra a Kúria a Jpe.I.60.002/2021/7. számú és a Jpe.I.60.005/2021/5. számú határozatában is rámutatott: a jogegység fogalmát az egyes eljárási törvények nem definiálják, a Bszi. jogegységi eljárásra és jogegységi panasz eljárásra vonatkozó rendelkezéseiből, annak egyes eseteire vonható le – negatív oldalról – következtetés, amelynek értelmében a jogegység hiányát a korábbi döntéstől való indokolatlan eltérés okozza. A jogegység követelménye tehát sohasem absztrakt, hanem mindig konkrét ügyekhez, jogértelmezéshez köthető, az csak meghatározott és megjelölt bírói döntések tekintetében merülhet fel. Következésképpen – a jogegységi panasz eljárásokban eddig kialakult gyakorlatot követve – a jogegység követelményén belül az az elvárás, hogy ugyanazon jogkérdést felvető ügyben (ügyazonosság) a jogértelmezés is azonos legyen. Ha nincs meg az ügyek közötti azonosság, mert eltérő háttérűek a bírói döntések, akkor sem jogilag, sem tágabb értelemben nem értelmezhető a jogegység.

[20] A Jpe.II.60.054/2022/14. számú referenciahatározat kapcsán a Jogegységi Panasz Tanács a Jpe.II.60.042/2024/7. számú határozatában már részletesen kifejtette az ügyazonosság hiányára vonatkozó álláspontját, utalva arra is, hogy a fizetési meghagyás ugyan alkalmas eszköz az elévülés megszakítására, ez azonban nem jelenti azt, hogy mint ilyen, az abban érvényesített követelésen túlmenően is kifejti e joghatást.

[21] Helytállóan állapította meg a Kúria a támadott határozatban az ügyazonosság hiányát a Pfv.21.290/2022/3. számú referenciahatározat kapcsán is, mivel abban nem volt eldöntendő jogkérdés a részkövetelés elévülése.

[22] Mindemellett a Jogegységi Panasz Tanács nyomatékosan utal arra: korábban több határozatában (Jpe.II.60.042/2024/7., Jpe.II.60.052/2024/8., Jpe.60.054/2024/8.) is kifejtette, hogy a jelen ügyben felmerült, az ügy eldöntése szempontjából releváns jogkérdésben a

Jpe.II.60.060/2023/7. számú jogegységi hatályú határozatában állást foglalt, és a bíróságokra nézve kötelező jogértelmezésként megállapította, hogy az azonos jogi alapon nyugvó, korábban perben vagy fizetési meghagyásos eljárásban nem érvényesített további követelés elévülését a korábbi részkövetelésre irányuló igényérvényesítés nem szakítja meg. Kimondta, hogy a jogegységi hatályú határozatban foglalt e megállapítástól eltérő tartalmú határozatok kötelező erejüként nem hivatkozhatók.

[23] Ezt figyelembe véve a panaszos hivatkozásai akkor sem lehetnének megalapozottak, ha az általa megjelölt referenciahatározatok vonatkozásában az ügyazonosság megállapítható lenne és a jogegységi hatályú határozattól eltérő tartalmú álláspontot foglalnának el az ügy eldöntése szempontjából releváns fenti jogkérdésben.

[24] Mindezekre tekintettel a Jogegységi Panasz Tanács – a Bszi. 41/B. § (1) és (2) bekezdésében foglalt feltételek hiányában – a Bszi. 41/D. § (3) bekezdése alapján – a jogegységi panaszt elutasította.

Elvi tartalom

[25] A jogegységi panasszal támadott határozattól eltérő jogkérdésben hozott referenciahatározatra hivatkozás ügyazonosság hiányában, az azonos jogkérdést jogegységi hatályú határozattól eltérő módon elbíráló referenciahatározatra hivatkozás pedig annak alkalmazhatósága hiányában nem eredményezheti a jogegységi panasz megalapozottságát.

[26] A Kúria jogegységi hatályú határozatában eldöntött jogkérdés tárgyában kezdeményezett jogegységi panasz kizárólag akkor lehet eredményes, ha abban referenciahatározatként magára a jogegységi hatályú határozatra vagy a jogkérdést azzal azonos módon elbíráló más közzétett határozatra hivatkoznak és az azoktól történő eltérést s érkezik.

Záró rész

[27] A Pp. 81. § (1) bekezdése szerint a fél a perköltsége megtérítését annak felszámításával kérheti, a felszámítás módját a Pp. 81. § (2) bekezdése határozza meg. Tekintettel arra, hogy az alperes részéről e jogszabályi rendelkezésnek megfelelő perköltség felszámítás nem történt, a Kúria az eljárási költség megállapítását mellőzte.

[28] A jogegységi panasz nem vezetett eredményre, így a Bszi. 41/D. § (4) bekezdése alapján a jogegységi panasz eljárásban felmerült illetéket a panasszal élő felperes viseli.

[29] A Jogegységi Panasz Tanács a jogegységi panaszt a Bszi. 41/C. § (8) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[30] A határozat ellen sem a Bszi., sem más jogszabály nem biztosít jogorvoslatot.

Budapest, 2025. november 10.

Dr. Varga Zs. András s.k. a tanács elnöke, Dr. Suba Ildikó s.k. előadó bíró, Böszörményiné dr. Kovács Katalin s.k. bíró, Dr. Csák Zsolt s.k. bíró, Dr. Farkas Katalin s.k. bíró, Dr. Gyarmathy Judit s.k. bíró, Dr. Gimesi Ágnes Zsuzsanna s.k. bíró, Dr. Kalas Tibor s.k. bíró, Dr. Kövesné dr. Kósa Zsuzsanna s.k. bíró, Dr. Magyarfalvi Katalin s.k. bíró, Dr. Márton Gizella s.k. bíró, Molnár Ferencné dr. s.k. bíró, Dr. Varga Zs. András s.k. a tanács elnöke az aláírásban akadályozott Nyírőné dr. Kiss Ildikó bíró helyett, Salamonné dr. Piltz Judit s.k. bíró, Dr. Somogyi Gábor s.k. bíró, Dr. Sugár Tamás s.k. bíró, Dr. Stark Marianna s.k. bíró, Dr. Tóth Kincső s.k. bíró